एतज्ज्ञानेनपुमान्कृतार्थोभवतीत्याह नैतदिति अत्रदृष्टांतमाह पीत्वेति पीयूषंस्वादु ॥ ३२ ॥ ननुसंतिबहूनिज्ञेयानितत्तत्फलसाधनानिसंत्य भक्तानांभक्तस्यतुसर्वमहमेवातोमदेकशरणोभवेत्याह ज्ञानइति ज्ञानादौयावान्धर्मादिलक्षणश्चतुर्विधोऽर्थस्तावान्सर्वोऽपितेऽहमेव तत्रज्ञानेमोक्ष कर्मणिविहितेधर्मः कर्मण्येवस्वाभाविकेतुकामःयोगेत्वणिमादिसिद्धयः वार्तायांकृष्यादावर्थः दंडनीतावैश्वर्यमिति सित्ध्यैश्वर्ययोरपिकामांतर्ग तत्वाच्चातुर्वित्ध्यम् ॥ ३३ ॥ कुतइत्यतआह मर्त्यइति यदात्यक्तसमस्तकर्मासन् मेनिवेदितात्माभवति तदाऽसौमेविचिकीर्षितःविशेषेणकर्तुमिष्टो भवति ततश्चामृतत्वंमोक्षंप्रतिपद्यमानोमयात्मभूयाय मदैक्यायमत्समानैश्वर्यायेतियावत् कल्पतेयोग्योभवतिवैध्रुवम् ॥ ३४ ॥ आदर्शितोयोगमा

नैतद्विज्ञायजिज्ञासोर्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ पीत्वापीयूषममृतंपातव्यंनावशिष्यते ॥ ३२ ॥ ज्ञानेकर्मणि योगेचवार्तायांदंडधारणे ॥ यावानर्थोनृणांताततावांस्तेऽहंचतुर्विधः ॥ ३३ ॥ मर्त्योयदात्यक्तसमस्तकर्मा निवेदितात्माविचिकीर्षितोमे ॥ तदाऽमृतत्वंप्रतिपद्यमानोमयात्मभूयायचकल्पतेवै ॥ ३४ ॥ श्रीशुक उवाच सएवमादर्शितयोगमार्गस्तदोत्तमश्लोकवचोनिशम्य ॥ बद्धांजलिःप्रत्युपरुद्धकंठोनकिंचिदू चेऽश्रुपरिप्लुताक्षः ॥ ३५ ॥ विष्टभ्यचित्तंप्रणयावघूर्णंधैर्येणराजन्बहुमन्यमानः ॥ कृतांजलिःप्राहयदुप्रवी रंशीर्ष्णास्पृशंस्तच्चरणारविंदम् ॥ ३६ ॥ उद्धवउवाच विद्रावितोमोहमहांधकारोयआश्रितो मेतवसन्निधानात् ॥ विभावसोःकिंनुसमीपगस्यशीतंतमोभीःप्रभवंत्यजाद्य ॥ ३७ ॥ प्रत्यर्पितोमेभवताऽ नुकंपिनाभृत्यायविज्ञानमयःप्रदीपः ॥ हित्वाकृतज्ञस्तवपादमूलंकोऽन्यत्समीयाच्छरणंत्वदीयम् ॥ ३८ ॥

र्गोयस्मैसः ॥ ३५ ॥ प्रणयेनावघूर्णंक्षुभितंचित्तंधैर्येणविष्टभ्यबहुमन्यमानः आत्मानंकृतार्थंमन्यमानः ॥ ३६ ॥ मेमयायआश्रितआसीत् सतवस न्निधानेनैवविद्रावितः प्रभवंतिकिंतुबाधायसमर्थाभवंति अजाद्यब्रह्मणोपिजनक ॥ ३७ ॥ किंच यद्यपितवसन्निधानादेवगतः तथाऽप्यनुकंपि नाभवताविज्ञानमयः प्रदीपश्चप्रत्यर्पितःस्वमाययाऽपहृतःपुनःसमर्पितःअतस्तवकृतज्ञः यस्त्वयाकृतमनुग्रहंजानातिसः कोनामत्वदीयंपादमूलं हित्वाऽन्यच्छरणंसमीयात् आश्रयेत् ॥ ३८ ॥